

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/96/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119010207
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2119010207.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov Mgr. Pavla Macháča a JUDr. Dušana Szabó, v trestnej veci obžalovaného A. G., nar. XX. F. XXXX v Z., trvale bytom Z., Z. Z. XXXX/XXX, pre prečin výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trnava z 4. októbra 2021, č. k. 34T/4/2019-321, na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. apríla 2022 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného A. G. zamietá.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu výtržníctva spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 156 ods. 1 Trestného zákona na nasledovnom skutkovom základe:

„dňa 4. februára 2018 v čase približne od 00.40 hod. do 00.46 hod. v obci J. pred obytným domom s orientačným číslom XXX a na ulici (po predchádzajúcej vzájomnej dohode s už skôr odsúdeným A. P.) počkali a následne spoločne fyzicky napadli poškodeného X. O. tým spôsobom, že najskôr obžalovaný A. G. pravou rukou udrhel poškodeného do oblasti hlavy a vzápätí obaja opakovane udierali päšťami a kopali X. O. do celého tela, čomu sa poškodený aktívne bránil, čím spôsobili X. O. zranenia zlomeninu dolnej časti (bázy) základného článku palca ruky vpravo, odreninu krku vľavo a podvrtnutie priehlavkového kĺbu nohy vpravo, ktoré si vyžiadali dobu liečenia v trvaní 3 týždne a obmedzenia v obvyklom spôsobe života poškodeného od 04.02.2018 do 28.02.2018.“

2. Napadnutým rozsudkom okresný súd obžalovanému podľa § 364 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4, § 36 písm. n), § 37 písm. h), písm. m) a § 41 ods. 1 Trestného zákona uložil úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b), ods. 4 Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Okresný súd zároveň napadnutým rozsudkom podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému X. O., nar. X. W. XXXX, bytom J. XXX škodu vo výške 1.321,- EUR a súčasne podľa § 288 ods. 2 Trestného poriadku tohto poškodeného so zvyškom jeho nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces. Okresný súd napokon napadnutým rozsudkom podľa § 288 ods. 1 Trestného poriadku poškodených Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s. a Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces.

3. Výrok o vine okresný súd odôvodnil tým, že hoci obžalovaný spáchanie skutku poprel a uviedol, že na mieste činu bol spoločne s už právoplatne odsúdeným P., pričom ako zámienku pre napadnutie poškodeného označil verbálny konflikt s ním, táto verzia bola vylúčená nielen výpoveďou poškodeného

(a podporne aj faktom, že žiadna z osôb, ktorá spomenula, že začula volanie poškodeného o pomoc nijakým spôsobom predošlý verbálny konflikt neregistrovala), ale najmä z obsahu kamerových záznamov, z ktorých je zrejmé okamžité fyzické napadnutie poškodeného po jeho spozorovaní obžalovaným. Tvrdenie obžalovaného o ojedinelom údere okresný súd má za vylúčené tiež z obsahu kamerových záznamov (ktoré zachytávajú iba časť konfliktu), ale najmä zo znaleckého posudku v odbore súdene lekárstvo, odvetvie traumatológia, z ktorého jasne vyplýva, že muselo ísť o minimálne 3 údery, z nich aspoň jeden strednej intenzity. Fakt, že obžalovaní aktívne napádali poškodeného a nielen sa bránili, potvrdili aj výpovede očitých svedkov, ktorých verzia je podporená nielen videozáznamom, ale aj výpoveďami príslušníkov PZ o fakte, že obžalovaný (spolu s ods. P.) menil výpoveď, bol nekonzistentný a nevedel uviesť, prečo k danej situácii prišlo, pričom ním uvedený motív, ktorý zopakoval aj na hlavnom pojednávaní je vylúčený práve z vykonaných videozáznamov. V konaní nebol bez dôvodných pochybností ustálený motív, t. j. či reálne išlo o „objednávku“ zo strany označeného svedka, tento fakt mohol byť skúmaný len v rámci motivácie obžalovaného, nakoľko nebol poňatý do textu obžaloby (teda stíhanie „objednávateľa“ nebolo OČTK zrejme riešené formou trestného stíhania, nakoľko o tom v spise nie je zmienka). Dôkaznú situáciu podľa okresného súdu nemení ani poukaz obžalovaného na jeho vlastné poranenia, keďže ich rozsah závisel od priebehu ním vyvolaného konfliktu a ani poukaz na požitie alkoholu jeho osobou. Ani fakt, že pred incidentom obžalovaní zrejme stretli svedka L. nie je právne posúdenie veci rozhodujúci, nakoľko o motivácii resp. priebehu skutku nehovorí nič fakt, že obžalovaní na miesto dostali prejedními časti cesty pešo.

4. Okresný súd potom uzavrel, že vzhľadom na svedecké výpovede (vrátane výpovede poškodeného), obsah obrazovo-zvukových záznamov, znaleckého posudku a ostatných vykonaných dôkazov má za preukázané, že sa stal skutok popísaný v obžalobe a tento spáchal obžalovaný. Vzhľadom k prezentovaným výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní okresný súd uznal obžalovaného za vinného na skutkovom a právnom základe v zhode s podanou obžalobou, nakoľko boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Obžalovaný konal spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti, pričom z hľadiska zavinenia okresný súd vyhodnotil konanie obžalovaného ako konanie v priamom úmysle, pričom konštatoval naplnenie všetkých obligatórnych znakov skutkovej podstaty trestného činu resp. trestných činov spáchaných v jednočinnom súbehu.

5. K výroku o treste okresný súd v napadnutom rozsudku uviedol, že obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože obžalovaný preukázateľne spolupracuje s orgánmi činnými v trestnom konaní v inej trestnej veci. Okresný súd prihliadal na dve priťažujúce okolnosti, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona, pretože obžalovaný spáchal viacej trestných činov a tiež podľa § 37 písm. m) Trestného zákona, pretože obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Pri prevahe priťažujúcich okolností okresný súd zvýšil dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby zo šiestich na šestnásť mesiacov. Okresný súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby s odôvodnením, že obžalovaný má evidovaných viacero odsúdení, avšak posledné je z roku 2001 a zároveň s odôvodnením, že takto uložený trest bude plniť všetky účely kladené na výkon trestu odňatia slobody. K zaradeniu obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia okresný súd uviedol, že obžalovaného je vzhľadom na staršie dáta jeho predchádzajúcich odsúdení vhodné zaradiť do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, čím sa zároveň zamedzí obava z kontaktu s osobami, proti ktorým v inej trestnej veci vypovedal a ktorí sú aktuálne vo výkone trestu odňatia slobody s iným stupňom stráženia, resp. vo výkone väzby.

6. Výroky o náhrade škody okresný súd odôvodnil tým, že poškodený X. O. si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody vo výške 1.621,- EUR, z ktorého poškodenému priznal nárok vo výške 1.321,- EUR pozostávajúci zo škody na poškodenom mobile vo výške 250,- EUR, ďalej škody na poškodenej bunde vo výške 159,- EUR a bolestnom vo výške 912,- EUR podľa bodového ohodnotenia znalcov. Pokiaľ ide o poškodených Všeobecná zdravotná poisťovňa, a. s. a Sociálna poisťovňa, pobočka Trnava okresný súd týchto poškodených s ich nárokmi na náhradu škody odkázal na civilný proces s odôvodnením, že škodová udalosť má spoločný charakter.

7. Po vyhlásení napadnutého rozsudku si obžalovaný, prokurátor ako aj poškodený ponechali lehotu na podanie odvolania, pričom následne odvolanie podal len obžalovaný. Obžalovaný v odvolaní uviedol, že podáva odvolanie vo všetkých výrokoch, teda čo do výroku o vine a treste a súčasne z dôvodu skutkových chýb napadnutého rozsudku, pretože zistený skutkový stav nezodpovedá skutočnosti,

skutkové zistenia sú nejasné a neúplné a okresný súd sa nevysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre rozhodnutie. Obžalovaný uvádza, že neexistuje žiaden priamy či nepriamy usvedčujúci dôkaz preukazujúci, že spáchal skutok tak, ako to uviedol okresný súd v napadnutom rozsudku a namieta, že okresný súd považoval výpovede svedkov za pravdivé aj napriek tomu, že obžalovaný uviedol dôvody spochybňujúce pravdivosť ich výpovedí. Obžalovaný ďalej namieta, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je v rozpore s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku, pretože v ňom absentuje odôvodnenie, ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými úvahami sa správal, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Okresný súd mal podľa obžalovaného postupovať v rozpore so zásadou in dubio pro reo, pretože prihliadol na dôkazy, o ktorých sú pochybnosti a dôkazy, ktoré okresný súd vykonal nepreukazujú jeho vinu. Obžalovaný preto navrhol, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b) a písm. c) Trestného poriadku napadnutý rozsudok zrušil a podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, resp. aby ho sám podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil.

8. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

9. Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

10. Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku Ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

11. Podľa § 322 ods. 1 Trestného poriadku Ak po zrušení napadnutého rozsudku alebo niektorej jeho časti treba urobiť vo veci nové rozhodnutie, vráti odvolací súd vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, len vtedy, ak by doplnenie konania odvolacím súdom bolo spojené s neprimeranými ťažkosťami alebo by mohlo viesť k iným skutkovým záverom.

12. Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

13. Krajský súd na základe riadne a včas podaného odvolania, ktoré podala oprávnená osoba /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/ preskúmal správnosť výrokov napadnutého rozsudku ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

14. Na kamerovom zázname s názvom súboru s koncovým číselným označením 34153397 je vidieť, ako obžalovaný G. a už odsúdený P. v čase 00.44.10 hod. kráčajú popred vchod bytového domu poza bránu, ďalej začiatok skutku, kedy v čase 00.41.50 hod. pred vchod bytového domu prichádza poškodený, ku ktorému kráčajú obaja obžalovaní, pričom ako prvý na poškodeného zaútočil úderom pravej ruky práve obžalovaný A. G., ku ktorému sa pridá aj už odsúdený P. a následne obaja spoločne útočia na

poškodeného. V čase 00.44.06 hod. na kamerovom zázname vidno, ako z bytového domu vychádza svedok K. L. a následne v čase 00.44.51 hod. aj svedok O. O. - otec obžalovaného. Na kamerovom zázname s názvom súboru s koncovým číselným označením 34438053 je vidno, ako v čase 00.40.17 hod. do dvora za posuvnú bránu prichádzajú obžalovaný a už odsúdený P., títo vo dvore čakajú, počas čoho obžalovaný fajčí a s niekým telefonuje, v čase 00.41.39 hod. už odsúdený P. pozoruje priestor pred vchodom bytového domu a po príchode poškodeného sa už odsúdený P. spolu s obžalovaným v čase 00.41.50 hod. presúvajú smerom k poškodenému.

15. Kamerovými záznamami je tak vyvrátená obhajoba obžalovaného A. G. ako aj už skôr odsúdeného A. P., podľa ktorej bol iniciátorom konfliktu s poškodeným práve poškodený, ktorý mal obžalovanému G. a už odsúdenému P. nadávať do cigánov. Kamerové záznamy tiež vyvracajú obhajobu obžalovaného G. a už odsúdeného P., podľa ktorej mal obžalovaný G. udrieť poškodeného len jedenkrát do pleca a už odsúdený P. poškodeného vôbec nemal napadnúť. Kamerové záznamy tiež vyvrátili tvrdenie obžalovaného G., podľa ktorého malo z bytovky vybehnúť asi 5-10 mužov, ktorí mali chcieť obžalovaného G. a už odsúdeného P. biť.

16. Nie sú to však len kamerové záznamy, ktoré obžalovaného G. usvedčujú zo spáchania stíhaného skutku. V súlade s kamerovými záznamami je aj výpoveď poškodeného X. O., ktorý vypovedal, že keď prichádzal domov od priateľky, spoza bránky na neho zaútočili dvaja chlapi, on sa bránil a na krik poškodeného z domu vybehol sused, pričom v tom čase boli poškodený a obaja útočníci už na ulici. V súlade s kamerovými záznamami a výpoveďou poškodeného X. O. je aj výpoveď svedka K. L., ktorý potvrdil, že krátko pred 01.00 hod. počul cez okno volanie o pomoc a keď sa pozrel z okna von, videl ako na poškodeného útočili dvaja muži, ktorí sa poškodeného snažili kopať a udierať, pričom svedok konflikt a konanie mužov opísal tak, že to nebolo také, že by sa muži snažili pred poškodeným brániť, alebo utiecť. Svedok L. potvrdil, že v čase, kedy vybehol z bytovky von, boli muži a poškodený asi 30-40 metrov od bytovky, pričom svedok od poškodeného oddelil mladšieho muža, na čo aj druhý muž prestal útočiť, z čoho potom tiež vyplýva, že to boli obžalovaní, ktorí útočili na poškodeného a nie naopak, ako to tvrdil obžalovaný G. a už odsúdený P.. Svedok L. tiež potvrdil, že následne na miesto prišiel aj otec poškodeného, ktorý uviedol, že polícia je už na ceste. V zhode s kamerovými záznamami ako aj výpoveďami poškodeného X. O. a svedka K. L. je aj výpoveď svedka O. O., ktorý v noci z 03.02.2018 na 04.02.2018 krátko pred 01.00 hod. počul z vonku krik poškodeného a keď sa pozrel aj s manželkou z okna von, videl, ako poškodeného fyzicky napádajú dvaja muži. Svedok O. O. preto vyšiel na ulicu, pričom potvrdil, že keď vyšiel na ulicu, poškodený spolu s mužmi boli už kúsok ďalej a spolu s nimi tam už bol aj sused K. L., pričom obaja útočníci v boli v tom čase už spacifickovaní.

17. Zranenia poškodeného X. O. dokumentuje znalecký posudok MUDr. Alexandra Köröcza, PhD. č. 52/2018, pričom znalec potvrdil, že zranenia poškodeného mohli vzniknúť tak, ako ich poškodený popísal. Znalec vo svojom znaleckom posudku ďalej uviedol, že zranenia poškodeného museli vzniknúť najmenej troma údermi, prípadne kopancami tupo-hranatým predmetom, čo tiež vyvracia obranu obžalovaného G., ktorý uvádzal, že poškodeného udrel len raz a aj to len do pleca a že už odsúdený P. poškodeného vôbec nenapadol.

18. Pokiaľ ide o návrh obžalovaného G. na doplnenie dokazovania výsluchom svedkyne p. K., ktorá má byť svokrou poškodeného X. O. krajský súd uvádza, že tento odmietol ako zjavne nedôvodný, pretože z dokazovania vykonaného na okresnom súde bol skutkový stav vyčerpávajúco preukázaný a navyše navrhnutá svedkyňa nebola svedkom stíhaného skutku.

19. Krajský súd preto uzatvára, že dokazovanie vykonané okresným súdom bez akýchkoľvek pochybností preukázalo, že stíhaný skutok spáchali obžalovaní G. a už odsúdený P.. Výrok o vine obžalovaného G. v napadnutom rozsudku je tak správny, pričom na tento záver, ako správne poznamenal aj okresný súd, nemá vplyv skutočnosť, že motív konania obžalovaného G. dokazovaním zistený nebol.

20. Krajský súd ďalej uvádza, že okresný súd správne ustálil aj právnu kvalifikáciu stíhaného skutku ako prečin výtržníctva spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom ublíženia na zdraví spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona k § 156 ods. 1 Trestného zákona, keď obžalovaný G. s už skôr odsúdeným P. sa spoločným

konaním dopustil fyzicky a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a zároveň spoločným konaním inému úmyselne ublížil na zdraví.

21. Pokiaľ ide o uloženie trestu, krajský súd poznamenáva, že okresný súd nesprávne aplikoval ustanovenie § 36 písm. n) Trestného zákona, pretože je síce pravdou, že obžalovaný G. významnou mierou napomáha orgánom činným v trestnom konaní v inej trestnej veci, avšak takáto spolupráca nezakladá aplikáciu tejto poľahčujúcej okolnosti. Poľahčujúcou okolnosťou podľa § 36 písm. n) Trestného zákona je, ak páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Táto poľahčujúca okolnosť je však založená na aktívnej spolupráci páchatel'a pri objasňovaní svojej trestnej činnosti, a to najmä vo forme uvádzania dôkazov, ktoré slúžia na objasnenie skutkových okolností daného trestného činu a jej hodnotenie je závislé od toho, do akej miery páchatel sám svojim prístupom participuje na objasnení trestného činu (viď napr. Burda, E., Čentéš, J., Kolesár, J., Záhora, J. a kol., Trestný zákon, Všeobecná časť, Komentár, I. diel, 1. vydanie, Praha: C. H. Beck, 2010, 295 s.).

22. Pochybenie okresného súdu uvedené v bode 21 však inak nemá na výrok o treste výraznejší vplyv, pretože okresný súd správne ustálil existenciu dvoch priťažujúcich okolností, a to podľa § 37 písm. h) Trestného zákona (t. j. spáchanie viacerých trestných činov) a ďalej podľa § 37 písm. m) Trestného zákona (t. j. že obžalovaný G. už bol za trestný čin odsúdený) a tiež správne upravil - zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby trestného činu prísnejšie trestného zo šiestich na šesťnásť mesiacov. Navyše odvolanie proti napadnutému rozsudku podal vo svoj prospech len obžalovaný, preto krajský súd ani výrok o treste v napadnutom rozsudku nemohol zmeniť, pretože tomu bráni zásada zákazu reformatio in peius vyjadrená v ustanovení § 322 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého Odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

23. Krajský súd sa tiež stotožňuje s odôvodnením okresného súdu v napadnutom rozsudku, v ktorom okresný súd vysvetlil svoje úvahy, ktorými sa riadil pri uložení konkrétnej výmery trestu odňatia slobody obžalovanému G.. Rovnako tak je správne rozhodnutie okresného súdu v tom, že trest odňatia slobody obžalovanému G. uložil ako trest nepodmienečný, a to vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný G. trestné činy spáchal v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, čo vyplýva z odpisu registra trestov obžalovaného G..

24. Pokiaľ ide o úvahy okresného súdu o zaradení obžalovaného G. na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, aj tieto sú správne. Tu však krajský súd poznamenáva, že pokiaľ okresný súd aplikuje ustanovenie § 48 ods. 4 Trestného zákona, potom do výroku o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody už ustanovenie § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona nepatrí. Uvedené formálne pochybenie okresného súdu však krajský súd neposúdil ako také, aby bolo dôvodom na zmenu napadnutého rozsudku.

25. Napokon krajský súd uvádza, že sa stotožňuje aj s úvahami okresného súdu o výroku o náhrade škody a bez potreby ich opakovania na ne na tomto mieste len odkazuje.

26. Pretože krajský súd nezistil žiadne dôvody na zrušenie či zmenu napadnutého rozsudku, odvolanie obžalovaného proti napadnutému rozsudku ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

27. Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 163 ods. 4, § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.